

Γνωμοδότηση για:

- την πρόταση Κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου που τροποποιεί το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3911/92 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με την εξαγωγή πολιτιστικών αγαθών και
- την πρόταση Οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που τροποποιεί το παράρτημα της οδηγίας αριθ. 93/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, σχετικά με την επιστροφή πολιτιστικών αγαθών που έχουν παράνομα απομακρυνθεί από το έδαφος κράτους μέλους

(96/C 97/08)

Στις 4 Δεκεμβρίου 1995 το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει, με βάση τα άρθρα 100 Α και 198 της Συνθήκης ΕΟΚ, τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για τις παραπάνω προτάσεις.

Το τμήμα κοινωνικών, οικογενειακών, εκπαιδευτικών και πολιτισμικών θεμάτων, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 18 Ιανουαρίου 1996 με βάση την εισηγητική έκθεση της κ. Rangoni Machiavelli.

Κατά την 332η σύνοδο ολομέλειας, (συνεδρίαση της 31ης Ιανουαρίου 1996), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Η Συμβουλευτική Επιτροπή πολιτιστικών αγαθών, που συστάθηκε για να επικουρεί την Επιτροπή, διαπίστωσε ότι υπάρχουν αποκλίσεις μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με το ερώτημα πού ακριβώς πρέπει να κατατάσσονται οι υδατογραφίες (ακουαρέλλες), οι κρητιδογραφίες (παστέλ) και οι υδροκομμογραφίες (γκουάς) στο παράρτημα που περιλαμβάνεται τόσο στον κανονισμό ΕΟΚ αριθ. 3911/92 όσο και στην οδηγία 93/7/ΕΟΚ.

2. Οι αποκλίσεις αυτές οφείλονται σε διαφορές που παρουσιάζουν οι γλωσσικές αποδόσεις του παραρτήματος λόγω των διαφορετικών καλλιτεχνικών παραδόσεων των κρατών μελών. Συνεπώς, προς το παρόν δεν εξασφαλίζεται η πανομοιότυπη μεταχείριση των υδατογραφιών, κρητιδογραφιών και υδροκομμογραφιών.

3. Πράγματι, ορισμένα κράτη μέλη έχουν την άποψη ότι τα αγαθά αυτά κατατάσσονται στην κατηγορία 3 του παραρτήματος (ζωγραφικοί πίνακες), ενώ άλλα κράτη μέλη θεωρούν ότι κατατάσσονται στην κατηγορία 4 (σχέδια). Δεδομένου ότι το κατώτατο όριο αξίας που ισχύει για την κατηγορία 3 (150 000 Ecu) διαφέρει από το κατώτατο όριο αξίας που ισχύει για την κατηγορία 4 (15 000 Ecu), είναι επείγοντως αναγκαίο να τροποποιηθούν τα παραρτήματα, ώστε να διασφαλισθεί η πανομοιότυπη μεταχείριση των αγαθών αυτών.

4. Η λύση που προτείνεται συνίσταται στη δημιουργία χωριστής κατηγορίας για τις υδατογραφίες, κρητιδογραφίες και υδροκομμογραφίες με κοινό κατώτατο όριο αξίας ύψους 30 000 Ecu.

5. Η ΟΚΕ, μολονότι είχε επισημάνει και στη γνωμοδότησή της για την πρόταση κανονισμού και οδηγίας⁽¹⁾ (σημείο 1.4.5) ότι οι διατάξεις αυτές ενδέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο διίσταμένων ερμηνειών, εγκρίνει τις συγκεκριμένες και περιορισμένες τροποποιήσεις του παραρτήματος, στο βαθμό που αποσκοπούν στην επίτευξη μεγαλύτερης νομικής ασφάλειας κατά την εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων.

6. Με την ευκαιρία αυτή, η ΟΚΕ καλεί την Επιτροπή να δώσει, κατά την τριετή επανεξέταση του κανονισμού και της οδηγίας, που θα πραγματοποιηθεί το 1996, λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη τις εκθέσεις εφαρμογής η κατάρτιση των οποίων προβλέπεται στο άρθρο 10 του κανονισμού και στο άρθρο 16 της οδηγίας, ιδιαίτερο βάρος στα ακόλουθα θέματα:

- το στάδιο εφαρμογής του κανονισμού και της οδηγίας στα επιμέρους κράτη μέλη
- τη σκοπιμότητα καθιέρωσης ενός είδους «διαβατηρίου» ή συνοδευτικού πιστοποιητικού για ορισμένα έργα τέχνης
- η ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ αστυνομικών και δικαστικών αρχών, με σκοπό την αναγνώριση πολιτιστικών αγαθών που έχουν κλαπεί ή που έχουν εξαχθεί παράνομα.

7. Τέλος, η ΟΚΕ υποστηρίζει γενικά κάθε προσπάθεια που καταβάλλεται με σκοπό την προστασία της τεράστιας κληρονομιάς που αποτελούν τα πολιτιστικά αγαθά της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως αναπόσπαστο μέρος των πολιτισμών και της ιστορίας της Ευρώπης.

(¹) ΕΕ αριθ. C 223 της 31. 8. 1992.

Βρυξέλλες, 31 Ιανουαρίου 1996.

Ο Πρόεδρος της

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Carlos FERRER